

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.916 van 18 februari 1998
in de zaak A. 74.608/X-7469.**

In zake : Wilhelmus CLAESSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 3400 LANDEN,
Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

Jean-Marie GEELEN,
wonende te 3798 VOEREN,
Altembroeck 362.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wilhelmus CLAESSEN op 9 juni 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 januari 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "lig-boxenloopstal en twee sleuvsilo's" aan het Altembrouck te Voeren, op percelen kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h - e;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 5 november 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. EMPEREUR die, loco Advocaat J. PEETERS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat L. DEHAESE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Jean-Marie GEELEN met een verzoekschrift van 26 juni 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en bewoner is van het kasteel Altembrouck gelegen te Voeren ('s Gravenvoeren), en omliggende gronden, waaronder de percelen, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h en 61e,

welke van de kasteeltuin gescheiden zijn door een private kiezelweg; dat de percelen 61h en 61e door de rechtsvoorgangers van verzoeker werden verpacht aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN; dat deze laatsten op 24 september 1993 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Voeren een bouwaanvraag hebben ingediend voor het oprichten van "een ligboxenloopstal en een voerdersleufsilo" op voornoemde percelen; dat de vergunning aanvankelijk op 17 maart 1994 door het college van burgemeester en schepenen werd afgeleverd, ondanks het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat, na schorsing door de gemachtigde ambtenaar, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 2 mei 1994 de vergunning heeft vernietigd; dat bij besluit van dezelfde datum de gemachtigde ambtenaar de vergunning heeft geweigerd; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg bij besluit van 21 december 1995 het beroep van de aanvrager tegen dit weigeringsbesluit heeft verworpen; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 30 januari 1997 het beroep van de aanvrager tegen het besluit van de bestendige deputatie heeft ingewilligd en de bestreden bouwvergunning heeft verleend "voor de op het goedgekeurde bouwplan aangeduide werken onder de uitdrukkelijke voorwaarden dat omheen de gebouwen een groenscherm wordt aangebracht van 3 m breed uit streekeigen planten en dit op de wettelijke afstanden (, dat) de bergplaats en ligboxenstal dienen wit geschilderd te worden (en dat) het advies van het ministerie van landbouw (wordt) opgevolgd";

Overwegende dat verzoeker stelt dat het verzoekschrift "ratione temporis" ontvankelijk is "aangezien de werken waarop de bestreden bouwvergunning betrekking (heeft) op het huidige ogenblik nog niet aangevat werden en (hij) op een zeer toevallige wijze

namelijk door de inzage van het dossier met betrekking tot de milieuvergunningsaanvraag thans pas kennis kreeg van het bestaan van een bouwvergunning";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het bestreden besluit dagtekent van 30 januari 1997, dat het ter kennis van de "betrokkenen" werd gebracht op 6 februari 1997, dat verzoeker beweert pas veel later, rond 29 april 1997, van dit besluit kennis te hebben gekregen, maar dat dit "niet genoegzaam (wordt) aangetoond, zodat de nuttige termijn van 60 dagen, om schorsing of vernietiging te vragen (...) verstreken is en huidig verzoek derhalve onontvankelijk moet worden verklaard";

Overwegende dat, aangezien bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden, de termijn waarbinnen dezen daartegen met een annulatieberoep -en derhalve ook met een vordering tot schorsing- kunnen opkomen, ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of er ten gemeentehuize kennis van hebben kunnen nemen, gebruik makend van de mogelijkheid die hen krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt geboden om er aldaar inzage van te nemen; dat het zaak is van de partij die aanvoert dat de verzoekende partij kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren; dat de verwerende partij niet betwist dat de vergunde bouwwerken op het ogenblik van het instellen van de vordering tot schorsing nog niet waren aangevat; dat zij geen bewijskrachtig gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat verzoeker meer dan 60 dagen voor het instellen van de vordering kennis had van het bestreden besluit; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een tweede middel onder meer de schending aanvoert van artikel 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat hij dit onderdeel van het middel uiteenzet als volgt :

"A.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de Minister ter bescherming van het open landelijk karakter van de omgeving de bouwaanvrager verplichtte een groenscherm van 3 meter breed en met streekeigen groen aan te planten rondom de gebouwen

Door de bouwaanvrager te verplichten tot de aanleg van een groenscherm rond de vergunde gebouwen, erkent de Minister ONDUBBELZINNIG dat dient aangenomen te worden dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door de beoogde gebouwen geschonden wordt of alleszins geschonden dreigt te worden

Dat in dergelijk geval het aan de bevoegde administratieve Overheid behoort aan te tonen dat door de aanleg van het opgelegde groenscherm de te vrijwaren schoonheid van het landschap naar behoren ongeschonden zal bewaard blijven (...);

Op grond van de door de bevoegde administratieve Overheid in haar beslissing van 30 januari 1997 uiteengezette motieven wordt niet aangetoond en zelfs niet aannemelijk gemaakt dat een groenscherm rondom zeer omvangrijke en zeer hoge gebouwen (meer dan 1.000 m² en bijna 7 meter hoogte) de te vrijwaren schoonheid van het landschap naar behoren zal verzekeren;

Dat wanneer de bevoegde administratieve overheid er niet toe komt, op grond van de door haar in het bestreden besluit aangehaalde motieven, te doen aannemen dat zij op gegronde en in redelijkheid

aanvaardbare motieven heeft kunnen oordelen dat het te vergunnen bouwprojekt qua aard, volume en materialen betreft, verenigbaar is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dan is het Besluit onwettig;

B.

In landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden beperkingen met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen terwijl in dergelijke gebieden geplande handelingen en werken de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar mogen gebracht worden (artikel 11 en 15 van het K.B. van 28 december 1972).

De geplande exploitatie op perceel 61 H ligt in een structureel niet aangetast gebied en in een open landschap en langs welke kant men het ook bekijkt kan men niets anders als besluiten dat de geplande exploitatie de goede ruimtelijke ordening zoals anders als besluiten dat de geplande exploitatie de goede ruimtelijke ordening zoals bedoeld in artikel 11 en 15 van het K.B. van 28 december 1972 in het gedrang brengt.

Behoudens de niet-vergunde loods op perceel 61 E is het landschap dat ondergebracht is in de bestemmingszone 'landschappelijk waardevolle agrarisch gebied' één grote open ruimte en nog ongerept.

Nergens in de onmiddellijke omgeving zijn er gelijkaardige constructies en/of activiteiten aanwezig;

Bij de beoordeling van de onverenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient uitgegaan te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving.

Welnu, onafgezien van de wederrechtelijke loods die de heer Jean-Marie GEELEN reeds oprichtte is de onmiddellijke naastgelegen ruimte een sedert jaren bestaande open en ongerepte ruimte;

De geplande oprichting van gebouwen zal dan ook zeer zware schade toebrengen aan de schoonheidswaarde van het tot hiertoe ongeschonden landschap : het plaatsen van stallen van meer dan $30\text{ m} \times 23 = 690\text{ m}^2$ en silo's met een grootte van $30\text{ m} \times 12,60\text{ m} = 378\text{ m}^2$ hetzij in totaal 1.068 m^2 of een bezetting van meer als 36 % van de grondoppervlakte van het perceel dat volgens het Gewestplan als landschappelijk waardevol agrarisch gebied geldt, is niet meer redelijk te noemen.

Perceel 61 E, eveneens gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, is daarenboven reeds bebouwd voor 100 %, wat eigenlijk betekent dat, wat betreft dit perceel er van een landschappelijk waardevol agrarische bestemming, er eigenlijk van nu af aan al niets meer overblijft;

Het behoort ten deze uitdrukkelijk op te merken dat bij het Ambt van de Onderzoeksrechter te TONGEREN klacht werd ingediend met burgerlijke partijstelling

wegens de stedenbouwkundige misdrijven op perceel 61 E;

Het voorgaande belet echter niet dat alles dient in het werk gesteld te worden om te verhinderen dat nieuwe constructies het landschappelijk waardevol gebied nog verder zouden aantasten en dat nog grotere visuele verontreiniging het gebied zou teisteren;

De bijzondere regelen die het K.B. van 28 december 1972 heeft vastgesteld voor landschappelijke waardevolle gebieden hebben uitdrukkelijk tot doel het landschap te beschermen of landschapsontwikkeling te bevorderen (...).

Een bouw- en milieuprojekt dat door haar realisatie afbreuk doet aan het doel van het K.B. van 28 december 1972 nl. het landschap te beschermen en dat daarenboven landschapsontwikkeling in de weg staat, is niet inpasbaar en verenigbaar met de objectieven van artikel 11 & 15 van het K.B. van 28 december 1972.

De geplande exploitatie brengt daarenboven ongetwijfeld de schoonheidswaarde in gevaar van de omliggende bosrijke omgeving, de aangrenzende waardevolle vijvers (4 meter afstand tussen de vijvers en de exploitatie), de uitermate rijke historische fauna en flora en het natuurminnend karakter van het gebied in het algemeen wordt direkt in gevaar gebracht door de geplande exploitatie.

Er wordt daarenboven geen enkel bewijs geleverd dat adekwate maatregelen genomen zullen worden om aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap tegen te gaan.

In het Arrest nr. 51.118 dd. 12 januari 1995 (Asinari e.a. c. Waals Gewest/Gem. CHAUMONT-GISTOUX) oordeelde de Raad van State in een volledig vergelijkbare zaak dat in geval van oprichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied van 2 hangars van 22 meter breed en respectievelijk 45 en 50 meter lang, voorgesteld als compacte massa's en waarvan in de onmiddellijke omgeving van het te bebouwen perceel geen enkel soortgelijk gebouw aanwijsbaar is, moet aangenomen worden dat dergelijke constructies de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengen;

Op het perceel 61E staat zoals gezegd reeds een niet-vergunde loods met een grootte van quasi 500 m²;

De reeds bestaande aanwezigheid van deze storende en niet-vergunde constructie op hetzelfde perceel in een gebied dat door het Gewestplan is bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, had in casu de bevoegde administratieve overheid moeten doen beseffen dat zij, door vergunning toe te kennen voor een stal en 2 silo's (3 gebouwen in totaal), zij in feite en in rechte het reeds verminkte en aangetaste landschap nog meer vermindert en ontredert en alle perken van redelijkheid overschreden heeft;

C.

De door het Gewestplan aan een bepaald gebied gegeven bestemming, in casu landschappelijk waardevol gebied, is eveneens TOEKOMSTGERICHT;

De bijzondere regelen die het K.B. van 28 december 1972 heeft vastgesteld voor landschappelijke waardevolle gebieden hebben uitdrukkelijk tot doel het landschap te beschermen of landschapsontwikkeling te bevorderen (...).

De bevordering van landschapsontwikkeling is aldus een toekomstgerichte doelstelling van het Gewestplan;

De Overheden die moeten beschikken over een bouwaanvraag kunnen geen vergunning afleveren voor handelingen en/of werken die één van de doelstellingen en de objectieven van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied nl. de bevordering van landschapsontwikkeling hinderen en zoals in casu zelfs totaal onmogelijk maken;

In het Arrest nr. 23.534 (N.V.VERDEGEM) oordeelde de Raad van State dat de Overheid bij het beoordelen van de situatie niet alleen rekening moet houden met de bestaande bebouwing, maar ook met de toekomstige ontwikkeling van het gebied, zoals die in de bestemmingsvoorschriften van het Gewestplan is aangegeven;

Perceel 61 E, eveneens gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, is daarenboven reeds wederrechtelijk bebouwd voor 100 %, wat eigenlijk betekent dat wat betreft dit perceel er van een landschappelijk waardevol agrarische bestemming, er eigenlijk van nu af aan al niets meer overblijft;

Indien de Overheid nu ook nog de bebouwing toelaat op perceel sectie C - nr. 61 H door het plaatsen van stallen van meer dan $30\text{m} \times 23 = 690\text{ m}^2$ en silo's met een grootte van $30\text{m} \times 12,60\text{m} = 378\text{ m}^2$ hetzij in totaal 1.068 m^2 of een bezetting van meer als 36 % van de grondoppervlakte van het perceel dat volgens het Gewestplan als landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dan is uiteraard de doelstelling van het Gewestplan nl. dat deze beide percelen dienstig zijn om landschapsontwikkeling te bevorderen, totaal uitgesloten"

en in een derde middel de schending van artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, doordat krachtens deze bepaling "de uitspraak over het beroep duidelijk de met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen (moet) opgeven waarop de Overheid haar beslissing steunt opdat, ook in geval van beroep voor de Raad van State door een derde-belanghebbende, de Raad van State de hem opgedragen

wettigheidscontrole zou kunnen uitoefenen en dienvolgens nagaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen", terwijl het bestreden besluit "een aanéenschakeling (is) van niets-zeggende stijlclausules";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "het stimuleren van het agrarisch karakter van de in het gebied ontplooidde activiteiten (...) voor de toekomst enkel een waarborg (is) voor het behoud van het waardevolle landschap"; dat zij terzake citeert uit het gunstig advies van 15 juli 1994 van de Provinciale Landbouwdienst, dat luidt als volgt :

"De inplanting verstoort de omgeving in beperkte mate. De verstoring op microvlak geeft in feite een grotere waarborg dat het macro weidelandschap behouden blijft. De bestendiging en verbetering van de melkveehouderij is de enige waarborg om in deze streek een duurzame band tussen landbouw en ecologie te verzekeren ...";

dat zij voorts stelt dat het bestreden besluit "in zijn geheel (moet) worden bekeken", dat "lezing van het bestreden besluit (uitwijst) dat de motiveringsplicht grondig werd nageleefd", dat er "rekening (werd) gehouden met en verwezen naar de eigenheid van het gebied", en dat "er werd aangegeven waarom tegenpartij de redenering van de bestendige deputatie niet heeft gevolgd";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat "de vergunningverlenende overheid de schoonheidswaarde net (wil) accentueren door het opleggen van een zeer sterk groenscherm rondom het huidige bestaande en het nieuw op te richten gebouw", dat "naast de geplande nieuwbouw, er nog een gebouw staat dat door de verzoekende partij aan derden ter beschikking wordt gesteld(, en dat) de

vergunningverlenende overheid (...) daarom (wenst) de landbouwgebouwen in kleur in overeenstemming te doen brengen met dit gebouw en met het tegenoverliggende kasteel" waardoor "een 'eenheidseffect' (wordt) gecreëerd dat perfect inpasbaar is in deze ruimtelijke zone", dat "van een structureel onaangetast (onbebouwd) gebied (...) geen sprake (is)" vermits "aangrenzend aan het te bebouwen perceel reeds a) de andere door (verzoeker) bestreden landbouwloods, (en) b) een woonhuis dat de verzoeker ter beschikking stelt van één van zijn medewerkers (ligt)";

Overwegende dat krachtens artikel 15, 4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de landschappelijk waardevolle gebieden gebieden zijn "waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen", en "in deze gebieden (...) alle handelingen en werken (mogen) worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen"; dat artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat de beslissingen van onder meer de bestendige deputatie met redenen worden omkleed; dat, zoals ook uitdrukkelijk is bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, deze motiveringsverplichting inhoudt dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen;

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning verleent voor een ligboxenstal van 30 m

op 23 m met een kroonlijsthoogte van 3,10 m en een nokhoogte van 6,65 m, opgetrokken in rode baksteen en afgedekt met een licht hellend tentdak van zwarte vezelcementen en transparante golfplaten, en twee sleuvsilo's van samen 12,60 m breed en 30 m lang, met verticale betonnen wanden van 1,20 m hoog en een betonnen vloer met een helling van 2%; dat de stal in de breedte wordt ingeplant op circa 5 m van de kiezelweg, recht tegenover de tuin van verzoekers domein, en de sleuvsilo's op 10 m achter de stal;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de bestaanbaarheid van de betrokken bouwwerken met de schoonheidswaarde van het gebied overweegt wat volgt :

"(...) dat bij de beoordeling van dit bouwontwerp rekening dient gehouden met de aard en het karakter van de onmiddellijke omgeving; dat door de compactheid van het geheel en door de inplanting aansluitend bij een bestaande bebouwde kern, de impact op de openheid van dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied tot een aanvaardbaar minimum wordt herleid; (...) dat het ontwerp de goede ruimtelijke ordening van de plaats niet in het gedrang brengt; dat evenwel een groenscherm, ter bescherming van het open landelijk karakter van de omgeving, rondom de gebouwen dient aangeplant te worden, dat dit groenscherm 3 m breed dient te zijn en uitgevoerd met streekeigen groen; (...) dat, naar analogie van de wit geschilderde kasteelhoeve, de bestaande bergplaats en de beoogde ligboxenstal wit dienen geschilderd te worden";

Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het bouwproject met de schoonheidswaarde van het betrokken gebied in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij wel tot opdracht heeft aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de overheid de feiten waarop haar beoordeling steunt correct heeft vastgesteld en of zij, op grond van die feiten, in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de

te vergunnen bouwwerken de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het bouwperceel gelegen is in een gebied dat door het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgesteld gewestplan Sint-Truiden-Tongeren tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied is bestemd; dat de overweging dat "door de compactheid van het geheel en door de inplanting aansluitend bij een bestaande bebouwde kern, de impact op de openheid van dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied tot een aanvaardbaar minimum wordt herleid" op het eerste zicht niet lijkt te kunnen volstaan om aan te tonen dat het door het bestreden besluit zelf erkende "open landelijk karakter van de omgeving" niet in gevaar zou worden gebracht; dat de aanwezigheid in de onmiddellijke omgeving van bestaande bebouwing binnen een gebied dat door het gewestplan is bestemd tot landschappelijk waardevol gebied, op het eerste zicht geen reden kan zijn om het landschap aldaar nog verder aan te tasten; dat de door het gewestplan aan een bepaald gebied gegeven bestemming immers ook op de toekomst gericht is, zeker wanneer die bestemming, zoals die van landschappelijk waardevol gebied, uitdrukkelijk ertoe strekt de specifieke waarden van het gebied te vrijwaren en zelfs te ontwikkelen; dat de verplichting tot de aanleg van een groenscherm erop lijkt te wijzen dat werd aangenomen dat de erkende schoonheidswaarde van het landschap door de ontworpen bouwwerken wordt geschonden of alleszins dreigt geschonden te worden; dat overigens op het eerste zicht niet blijkt hoe de aanleg van een groenscherm het "open landelijk karakter van de omgeving" ongeschonden kan bewaren; dat het zeer de vraag is hoe door het wit schilderen van een stal met een omvang zoals de thans vergunde en van de bestaande loods het open landelijk karakter van de omgeving niet in het gedrang wordt gebracht;

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging de verwerende partij er niet toe lijkt te komen op grond van de door haar in het bestreden besluit aangehaalde motieven te doen aannemen dat zij op gegronde en in redelijkheid aanvaardbare motieven heeft kunnen oordelen dat het te vergunnen bouwproject wat aard, volume en materialen betreft, bestaanbaar is met de bestemming "landschappelijk waardevol gebied" die het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren aan het betrokken gebied heeft gegeven; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden dat hij op 22 december 1994 het domein Altembrouck aankocht, dat dit domein "één aanééngesloten geheel uitmaakt en dat bestaat uit een kasteel met paviljoen, hoeve met landgebouwen, huizen, park, vijvers, landen en weilanden, bossen, boomgaarden en een privé-weg voor een totale oppervlakte van 54ha 18a 54ca", dat "de oostzijde van het kasteelpark, de wandelwegen en de Engelse tuin (...) door een kiezelweg van ongeveer 2,5 meter gescheiden (worden) van de weilanden Sectie C - nrs. 61e en 61h, welke gelegen zijn in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied", dat dit "vanop de luchtfoto (...) duidelijk merkbaar (is)", dat "vanop de inrijdreef, vanop de wandelpaden rond de vijvers en vanop de wandelwegen in het kasteelpark (...) er thans een rechtstreeks onbelemmerd uitzicht (is) op de percelen 61e en 61h" evenals "op het achtergelegen natuurreservaat en op het tot hiertoe ongerept natuurlandschap welke door de Belgische VZW Natuurreservaten en de Nederlandse Stichting Vereniging Natuurmonumenten wordt beheerd en dat internationale erkenning geniet", dat "de zeer omvangrijke constructie van de stal (30 meter breedte aan de kiezelweg en een nokhoogte van 6,65 meter) (verhindert) dat (hij) vanuit zijn (...) tuin met vijvers nog uitzicht heeft op het achtergelegen

unieke landschap en het achtergelegen natuurreservaat", dat "de bijgebrachte détailfoto genomen van aan de inrijdreef en van aan de oever van de vijver naar de percelen (...) nrs. 61e en 61h (...) zwart op wit aan(toont) dat (zijn) uitzicht tot nul zal herleid worden", dat "het nadeel voor (hem die) woont, leeft en werkt binnen het gezichtsveld van percelen die thans nog een harmonisch, uitzonderlijk en prachtig ongerept natuurlandschap uitmaken en die daarenboven zijn eigendommen zijn, (...) zeer ernstig en onherstelbaar (is) wanneer het bouwproject zich zou voltrekken", dat "hier werkelijk sprake is van een devalorisatie en visuele vermindering van een prachtig en uniek natuurdomein", dat "de bouwwerken een essentiële wijziging aanbrengen in het leefklimaat en een gevoelige vermindering (van) de leefkwaliteit op het (...) domein Altembrouck", dat hij "stelselmatig (zal) geconfronteerd worden met geluidshinder en lawaai veroorzaakt door op- en afgaande leveranciers", dat er "zeer aanzienlijke milieu- en burenhinder (zal) zijn" door de inplanting van milieubelastende constructies op geringe afstand van zijn eigendom; dat "de sloping van een betwiste constructie na een vernietigingsarrest (...) niet uitgesloten doch onzeker (is)", dat "een sloping pas na een lange procedure kan plaatsvinden en (...) deze sloping in geen enkel opzicht het nadeel kan herstellen dat gedurende al die jaren door (hem) zal ondergaan en geleden (zijn) indien geen schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen";

Overwegende dat uit de door verzoeker neergelegde plannen en foto's blijkt dat hij vanuit zijn tuin een rechtstreeks zicht heeft op de bouwplaats, en dat de oprichting van de ontworpen stal het zicht vanuit deze tuin op het beschermde landschap en het daarachter gelegen natuurreservaat in ernstige mate zou aantasten; dat verzoeker in zijn uiteenzetting voldoende concrete

gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jean-Marie GEELEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 30 januari 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan Jean-Marie GEELEN en Antonia DIDDEN de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "ligboxenloopstal en twee sleufsilos" aan het Altembrouck te Voeren, op percelen kadastraal bekend Sectie C, nrs. 61h - e.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien februari
1900 achtennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BOVIN.